

MIN LIVSERINDRING

Jeg blev født d. 10. november 1928 på Viborg Søndermark, boede derefter på Elmevej 14 i Viborg, begyndte på Vestre Skole d. 1. april 1935. Flyttede til Mosebo i Løvelbro d. 11. marts 1936, gik i Pederstrup skole, et år med lærer Dalum og senere Søren Pedersen, blev konfirmeret i 1943 af pastor Rosager Hansen.

Efter min konfirmation blev jeg landbrugsmedhjælper hos Sine og Cresten Jørgensen, Stabild-gård i Løvel i 2 år, tjente et år hos Ole Jakobsen Løvel, derefter et år hos min broder Ernst, der var bestyrer på Toftegård i Bjerringbro, senere et år hos min fætter Chr. Bach på Bakkegården i Bjerring.

Den 11. november 1948 blev jeg indkaldt til tjeneste hos jysk dragonregiment i Randers, hvor jeg var til den 10. september 1949. ■

Mens jeg var soldat søgte jeg ind ved D.S.B., var til prøve og bestod, samtidig søgte jeg ind hos postvæsenet i Viborg.

Efter endt soldatertjeneste boede jeg hos mine forældre i Løvelbro som havde landbrug, og jeg hjalp samtidig med, at jeg gik

på dagleje 9 timer om dagen for 12 kr.

Den 19. december 1949 arbejdede jeg med oprensning af grøfter på en gård, det var surt tjente penge, og jeg kedede mig, når jeg gik alene ude i engen, men netop denne dag kom der telefonbesked om, at jeg skulle møde på postkontoret i Viborg dagen efter.

Jeg fik udleveret en gul postcykel, rødt armbind samt en taske til kassetømning, og så gik det ellers rundt i byen for at tømme postkasser. Byen var opdelt i forskellige ruter. Når man nåede tilbage til postkontoret skulle brevene vaskes op, d.v.s. man tømte tasken på et kæmpestort bord, hvor vi stod 4 mand og ordnede brevene så frimærkerne vendte samme vej, så de kunne stemples i stempelmaskine, mens store breve skulle håndstemples.

For dette arbejde fik jeg 25 kr. om dagen for 8 timer, så det var jo den rene svir.

Senere havde jeg forskellige job som afløser ved Viborg postkontor.

Den 2. juni 1951 begyndte jeg på Løvel-Pederstrup ruten, som dengang havde udgang fra ■brevsamlingsstedet i Tinggade 13, over for Brugsen. Det var bestyret af Margrethe Møller indtil 1965. Da var hun omkring 75 år og stadig frisk, da hun sluttede. At tælle en lang række aftal sammen, var intet problem for hende. Da jeg startede var mine kolleger Ejvind Trangbæk, der gik Hauris ruten, Niels Hårbo der kun gik i byen, senere Åge Nørskov, i stedet for Niels Hårbo, desuden skiftedes Ejvind og jeg med at uddele Viborg Stifts Folkeblad om eftermiddagen.

Det første år var det en cykelrute, der var ca. 30 km. på et meget kuperet terræn med markveje o. lign., der i regneperioder var helt opkørte. Allerværst var det om foråret efter tøjbrud, hvor det næsten var ufremkommeligt, så der blev slidt mange cykler op. Vi fik 160 kr. om året til godtgørelse af det, resten måtte vi selv betale.

Dengang var der også meget sne om vinteren, og så måtte jeg gå. Ruten blev så delt sådan, at jeg gik den ene halvdel den ene dag og den anden halvdel den anden dag. På den måde fik folk så kun post hver anden dag.

Vi gik post både d. 24. december

og 1. Juledag. Tit kunne jeg kun lige nå hjem til spisetid juleaften og var godt træt. Dengang var der virkelig julepost, men alligevel var der en vis charme ved at gå post, der var god stemning rundt omkring i hjemmene ved juletid, og jeg blev budt på både det ene og det andet. Der var bl.a. et sted, hvor jeg kom med en masse pakker (det var, da jeg kørte bil) og juleaften, troede børnene, at alle gaverne var fra posten, fordi jeg var kommet med dem.

Cykelruten startede på Stabildvej, Pederstrupvej, igennem Hausrodal til Ålborgvej, Løvelbro derfra Løvelbrovej til Pederstrup ad Vråvej til Sødal skov ad Sødalvej til Løvel by. Der var ca. 60 husstande.

Aflønningen da jeg startede i 1951 var som postaspirant 575 kr. om måneden. I 1987 da jeg sluttede, var den ca. 12.000 om måneden.

Den mest oplevelsesrige tid jeg havde var trods alt, mens jeg cyklede. Der var mange sjove episoder, bl.a. når ældre mennesker gik på aftægt, d.v.s. når de overlod deres gård til den yngre generation. De unge fik et stort nedslag i prisen, mod at de

ældre uden vederlag fik husly, daglig et antal liter mælk og smør årligt og far, gris plus et antal tusinde tørv og m³ træ.

En sommerdag, hvor det var 23 grader varmt, kom jeg cyklende et stykke fra gården, og det røg kraftigt fra stuehuset. Jeg så ejeren og skyndte mig hen for at fortælle, at der vist var ild i gården. Den var tækket med stråtag, men ejeren tog det meget roligt, han sagde at det bare var bedstemor, der var ved at brænde 'det sidste brændsel af fra året forud. Hun mente, at de skulle bruge alt, inden de fik ny forsyning.

Et andet sted jeg kom, boede en gammel mand i aftægtshus. Han klagede over alt og alle, der var altid noget i vejen, tørvene var for små, lammet var for mager, han klagede over mig, hvis jeg ikke kom med avisen inden kl. 12. De første år på ruten var der nogle bestemte steder, jeg spiste til middag, og hvis det var før jeg kom til ovennævnte, kunne jeg ikke være der inden kl. 12. Jeg blev så truet med afsked og alverdens ulykker, hvis jeg ikke kom noget før. Men hvis jeg var der inden 12, blev jeg tit budt på middagsmad eller forfriskninger af forskelligt art.

Man levede med i alt, hvad der foregik på ruten, var

altid med til fødselsdag, konfirmation, bryllup og sølvbryllup.

Men der var også triste og sørgelige ting. F.eks. kan jeg nævne, at der i en periode af 2 år døde 5 mænd på ruten, de var fra 53-61 år, det var hårdt at skulle ind sådanne steder, man deltog jo meget i den sorg og det savn, der var i disse hjem.

Den 2. august 1953 blev jeg gift med Asta Larsen fra Asdal i Vendsyssel, som jeg kom til ■ at kende, fordi hun var hushjælp i Brugsen i Løvel. I vinterhalvåret 1954-55 byggede vi hus på Gillebakken 14 og flyttede ind d. 1. maj 1955 og har boet der siden. Vi fik 2 børn Else Marie og Hans Kurt.

Fra januar 1963 udførtes ruten med postbil. Da udvidedes ruten til 147 husstande.

Den startede da fra Tinggade 12 og resten af Tinggade, Møllevej, Pederstrupvej, Stabildvej, Åstrupvej, Ålborgvej, Løvelbrovej, Vråvej, Sødalvej, Jordemodervej, GI. Røddingvej 11-12-13-14-16-18.

Den 1. maj 1965 overtog min kone Asta brevsamlingsstedet efter Margrethe Møller, det var i kælderen på Gillebakken 14. Så skulle jeg ordne

posten herhjemme, det var jo en lettelse, da jeg så ikke behøvede at vente på posten fra Viborg, om • vinteren var den forsinket.

Nu var det så kun Ejvind og mig, der gik post her i Løvel. Ejvind mødte tidligt om morgenen i Viborg, ordnede sin post der og kom så derefter herud med min.

Vi blev fri for at gå med aviser om eftermiddagen, det var der så avisdrengene der gjorde, ligesom det er i dag.

Der kom så mere fart over tingene. Pengesendelserne steg enormt og der skete en masse forandringer ude på landet i de år. Husmødrene begyndte at arbejde uden for hjemmene og manden var optaget af det stærkt mekaniseret landbrug. Der var derfor

tit ingen hjemme, når jeg kom, kun nogle få ældre husmødre var stadig hjemme, så der var trods alt stadig nogen at snakke med og få en kaffetår hos.

Der har været 3 postmestre i denne periode, postmester Rørsted, Aue, og Leon Pedersen.

Jeg havde 25 års jubilæum den 1. oktober 1978, der var åben hus i hjemmet. Postmester Aue var her og sagde et par bevingede ord, der var en del kolleger,

mennesker fra ruten og her fra byen, så der var mange. Der blev serveret forskelligt mad og drikke, jeg fik en masse gaver og blomster, så det var en god dag.

Min afgang i 1987, blev der Mikke gjort meget ud af. Postmester Leon Pedersen, samt en medarbejder var herude, hvor de overrakte et par flasker vin.

Det har været nogle indholdsrige år, hvor man har kendt flere generationer af samme familie og fulgt børnenes opvækst.

Det kan jo ikke undgås, at man kommer tæt på mennesker, når man dagligt vader ind i hjemmene, derfor kræver det også stor respekt med hensyn til tavshedspligt.

Der har samtidig været tid og lejlighed til mange forskellige gøremål ved siden af postruten. Jeg har f.eks. tit hjulpet ude på landet i høst og forskellige andre ting, hvis nogen stod og manglede hjælp.

Løvel, den 2. marts 1998

Knud Lindgård

Gillebakken 14